

Zurich- 26 noiembrie 2006

(...) Făgăduințele lui Dumnezeu rămân / Ele nu se clatină niciodată. [Fratele Frank cântă împreună cu adunarea].

Laudă și mulțumire Îi aducem Domnului , Dumnezeu nostru. Fiecare strofă conține un mesaj puternic. Crede, în ciuda tuturor batjocurilor, crede chiar dacă toți prietenii te vor părăsi, crede numai, crede mai departe... Credința noastră este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu și ele sunt veșnic adevărate.

Haideți să aducem și cântarea 331 - n-am mai cântat-o de multă vreme. Aș vrea să o cântăm într-un duh de rugăciune, în timp ce-I cerem Domnului să devină o realitate în viețile noastre.

Fiecare strofă, fiecare vers este o rugăciune puternică. Încrederea noastră în Domnul este exprimată în fiecare frază.

Cântăm și cântarea 362, dar înainte vreau să vă urez tuturor „*bine ați venit!*” din toată inima, în Numele scump al Domnului. Dacă sunt prieteni care au venit astăzi pentru prima oară, fiți bineveniți! Fraților și surorilor care vorbesc limba italiană și franceză le dorim binecuvântarea lui Dumnezeu. Știm că nu este un lucru ușor să fii prezent într-o adunare în care se predică într-o limbă străină. Limba germană este o limbă pe care nu toți o cunosc, dar într-o bună zi vom ajunge binecuvântările pe care le-au primit apostolii și vom vorbi cu toții un singur grai, astfel încât fiecare va auzi predica în limba lui maternă, după cum este scris. Totul va fi din nou ca la început.

Domnul să-i binecuvânteze pe frații noștri care traduc.

Dumnezeu vrea să restituie, să dea din nou aceste daruri, conform făgăduinței Sale și, prin har, o va face. Ținta mesajului de sfârșit este să ne aducă din nou în starea de la început, și în această legătură aș vrea să citesc cuvântul din 1 Împărați 18:36 „*În clipa când se aducea jertfa de seară, prorocul Ilie s-a apropiat și a zis: ' Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu și să le întorci astfel inima spre bine!*”.

Dragi frați și surori, iubiți prieteni, n-ar fi de mare folos să știm că Dumnezeu a dat o făgăduință potrivit căreia va trimite un prooroc în duhul și puterea lui Ilie pentru ca să întorcă inima părinților la copii și inima copiilor la părinți dacă n-am ști că acest eveniment a avut sau nu loc. Ilie a avut însărcinarea să ridice altarul Domnului, să adune cele douăsprezece seminții, pe preoții lui Baal și preoții Astarteei - 450 de o parte și 400 de cealaltă - și apoi să spună poporului: „*Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!*”. Să fim atenți la aceste cuvinte: „*Tu însuși ai întors inimile lor, prin confirmarea pe care ai dat-o. Tu Te-ai descoperit în mijlocul nostru prin toate aceste lucruri pe care le-am făcut din*

însărcinarea Ta, conform Cuvântului Tău. Tu, prin intervenția Ta supranaturală, ai întors inima poporului la Domnul, Dumnezeuul lor”.

Eu vreau să vă aduc salaturile fraților din Filipine. Voi știți că insulele Filipine sunt o țară minunată, formată din 7101 insule, dintre care numai jumătate sunt locuite. În timp ce mă aflam în avion, zburând de pe o insulă pe alta, priveliștea mi s-a părut foarte ciudată. Eu am vizitat insulele cele mai importante și orașe ca Digos City, Santos City și, bineînțeles, Manila. Frații și surorile de acolo vă transmit salutări.

Un lucru care m-a bucurat a fost că mulți frați slujitori, de aproape și de departe, au fost prezenți acolo. Am avut parte de adunări în care, alături de frați și surori, au venit și mulți prieteni, dar și sfaturi frățești în care am putut clarifica unele lucruri și am putut răspunde la multe întrebări. Pentru asta Îi suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu. În Manila am avut două predici difuzate prin radio și Dumnezeu a dăruit mult har.

Zborul de întoarcere a durat exact 26 de ore, cu decolarea din sudul insulelor Filipine, peste Manila, peste China și apoi spre Europa. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că încă mai pot sta pe picioare și... cât de cât, încă mai exist. Mulțumiri fie-I aduse lui Dumnezeu pentru harul și credințioșia Lui!

Așa cum fratele Graf a citit și a accentuat deja, trebuie să știm că Domnul nu ne mai vorbește în exemple și pilde, ci voia și Cuvântul Lui ni-L descoperă cu claritate. Noi nu răstălmăcim cu nimic vorbele fratelui Branham, ci le introducem pe toate în Scriptură și așteptăm ca Dumnezeu să ne descopere ce are de spus, în Cuvântul Lui.

Trebuie să avem respect față de harul și Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să spun că toată viața mea am urmat acest gând, dar atunci când l-am auzit pe fratele Branham predicând pentru prima dată, am simțit în primul rând un respect față de prezența lui Dumnezeu, care a fost astfel descoperită. Dumnezeu a confirmat cuvântul care a fost predicat acolo. Îmi amintesc că deasupra scenei era o pânză pe care era scris „*Isus Hristos este același, ieri azi și în veci*”. Oricine poate scrie acest lucru și să-l atârne undeva pe o pânză, dar eu am văzut că acest cuvânt era confirmat în predica fratelui Branham. Dacă Isus Hristos a înviat dintre morți și este astăzi în mijlocul nostru, atunci El face aceleași lucruri pe care le-a făcut și atunci, pentru că „*El este același, ieri, azi și în veci*”. Noi am trăit acest adevăr și am fost martori oculari la aceasta.

Dar, timpul trece și noi am fi dorit ca Domnul să se fi întors deja. Eu mă gândesc acum la anii '70, când 1977 era așteptat în mod deosebit. Iubitul nostru frate din Tucson, Arizona, nu și-a mai luat rămas bun de la mine pentru că în '76 eu i-am spus că 1977 va veni și va trece așa cum a venit. Dar el s-a mâniat și s-a supărat pe mine. Totuși, nu proorocul a dat această dată, ci Lee Vayle, în cartea lui [„*Cele șapte epoci ale bisericii*”]; dar noi nu știam amănuntul acesta pe atunci.

În 1976 eu am fost călăuzit [de Domnul] să cumpăr parcela de pământ învecinată și Domnul mi-a spus că oameni de pe întreg pământul vor veni să asculte Cuvântul și vor avea nevoie de un loc unde să mănânce și să doarmă. Aceasta a fost călăuzirea pe care am primit-o de la Domnul și eu am avut toată convingerea că nici un timp și nici un an nu poate fi fixat, că totul este în mâinile lui Dumnezeu și așa ar trebui să rămână. EL va alege ceasul și clipa revenirii Domnului nostru.

Gândiți-vă, totuși, la un lucru: câți dintre noi am mai fi fost astăzi aici dacă Domnul ar fi revenit în 1977? Harul lui Dumnezeu a fost dat pentru noi toți. Fiți fără grijă, nu vă lăsați pradă nervilor - aveți doar încredere și purtați în voi Cuvântul.

De fapt, fratelui Branham i-a fost spus că mesajul care i-a fost dat va fi predicat tuturor popoarelor, și acest lucru trebuie să se întâmple - abia pe urmă va veni sfârșitul. Domnul este pe tron și toate lucrurile sunt corect rânduite. Timpul de sfârșit este chiar aici și venirea Lui este aproape, este chiar la uși. Noi nu trebuie să cercetăm soroacele acestor lucruri, dar timpul sfârșitului este foarte aproape și toți știu că nu mai poate dura multă vreme și că ceva este pe cale să se întâmple. Nu vom intra astăzi în mai multe amănunte. Țineți minte doar aceste cuvinte ale Domnului : „ Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie ” [Luca 21:28].

În legătură cu revenirea Domnului, dați-mi voie să mai citesc câteva versete biblice, înainte să intrăm în cercetarea mai amănunțită a Cuvântului. Primul verset este din Evrei 10:36 „ Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. 'Încă puțină, foarte puțină vreme și 'Cel ce vine va veni și nu va zăbovi ”. Așa este scris și așa o credem. Acum deschideți, vă rog, la Iacov 5:7 „ Fiți, deci, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape ”.

La aceste cuvinte putem citi și versetul din Zaharia 10:1 „ Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată, pentru toată verdeața de pe câmp ”. Tot aici să citim și Ioel 2, ca să vedeți că Dumnezeu are o rânduială în planul Său de mântuire și totul trebuie să se îplinească potrivit acestei rânduiei. Ioel 2:23, versetul cel mai drag fratelui Branham: „ și voi, copii ai Sionului, bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară ”. Iar în versetul 25 scrie: „ vă voi răsplăti astfel anii pe care i-au mâncat lăcustele... ”

Prin aceasta putem găsi rânduiala versetelor din Scriptură, în care se potrivește prorocia din Maleahi 4:5-6 „ Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor... ”.

Despre aceasta este, de fapt, vorba. Prin confirmarea Cuvântului Său, a făgăduințelor date pentru timpul acesta, Domnul Dumnezeu a întors inimile noastre la El. Marea diferență între slujba fratelui Branham și slujba celorlalți predicatori, care și ei s-au rugat pentru bolnavi, a fost că Dumnezeu a confirmat pe loc lumina supranaturală care a coborât peste persoana pentru care s-a rugat fratele Branham. Dumnezeu a fost prezent acolo în mod direct, nemijlocit. De aceea, noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci Cuvântului făgăduit al lui Dumnezeu; și pe drept putem spune că „ nimeni nu poate face semnele [acestea], dacă nu este Dumnezeu cu el ” [Ioan 3:2]. Îi mulțumim Domnului că a întors inimile noastre - și nu capetele - la Cuvântul Lui, afară din toate răstălmăcirile, obiceiurile și crezurile, ca să credem cum zice Scriptura. Așa are loc chemarea afară și pregătirea Bisericii-mireasă a lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Frați și surori, aceasta ne deosebește pe noi de toate celelalte biserici. Cu adevărat, Domnul Dumnezeu cheamă afară din toate denomi-națiunile, după cuvântul Scripturii: „*Voi, poporul Meu, ieșiți afară!*”. În prezent, toți vor să țină pasul [unul cu celălalt] și să aparțină de o singură organizație: Conciliul Mondial al Bisericilor. Dar adevărata Biserică este chemată afară din aceasta. \scaps Domnul\scaps0 Dumnezeu a spus că acest mesaj va premerge cea de a doua venire a lui Hristos și noi credem aceasta din toată inima.

În proorocul Maleahi găsim două exprimări clare: întâi, e vorba de întoarcerea inimii „*părinților spre copii*”, și la acest lucru se referă cuvântul din Luca 1:17 „*Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii...*”. De ce? Pentru că prin slujba lui Ioan Botezătorul a fost întoarsă inima credincioșilor vechi-testamentari spre noul Legământ, la ceea ce a făcut Dumnezeu atunci. Acum, avem împlinirea celeilalte părți: inima copiilor lui Dumnezeu este întoarsă la credința părinților de credință, a apostolilor. Acesta este lucrul minunat în sfânta Scriptură! Cu adevărat, doar prin Duhul lui Dumnezeu putem primi această descoperire. Tainele lui Dumnezeu sunt astfel împrăștiate în Scriptură încât nimeni nu le poate vedea, afară doar dacă Duhul îl conduce și îl călăuzește în tot adevărul. Domnul a spus în Matei 17:11 „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*”. La fel este scris în Marcu 9.12.

Dragi frați și surori, noi nu citim dintr-un ziar sau dintr-o revistă săptămânală aceste lucruri, ci din sfânta Scriptură. Noi credem tot ce este scris aici. E adevărat, mulți pot face la fel, dar numai „*Duhul sfânt călăuzește în tot adevărul*”. Acolo unde oamenii mai răstălmăcesc Cuvântul, ei nu pot fi călăuziți în tot adevărul. Numai cei ce se lasă călăuziți pot deveni fii și fiice ale lui Dumnezeu, după cum este scris.

Așa cum s-a spus deja în cuvântul de început și după cum Domnul a vorbit în predica de pe munte, „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*” Și tot El a spus: „*Acum voi sunteți curați, din pricina cuvântului pe care vi l-am spus*” [Ioan 15:3].

Pentru noi Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă totul. „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile*” [Evrei 3:15]. Trebuie să fim foarte atenți la ceea ce are El să ne spună acum. În Psalmul 95:8-10 ne este spus să nu ne împietrim inimile, la fel ca în Evrei 3. Cuvântul ne vorbește nouă - ție și mie. Fiecare, în timpul lui, a purtat deplin responsabilitatea cuvântului pe care l-a primit. Noi putem spune, spre cinstea lui Dumnezeu, că întreg planul de mântuire al lui Dumnezeu ne-a fost predicat, propovăduit, descoperit.

Să fim sinceri: cu toate că fratele Branham a propovăduit acest plan de mântuire care i-a fost descoperit, numai atunci când tu i-ai dat ascultare și l-ai crezut și ai primit descoperirea lui, prin credință, [a putut el aduce rod]. Iar aici se împlinește cuvântul care spune: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl*” [Ioan 6:44].

Eu vă spun că în ultimele săptămâni am simțit de multe ori mâhnire în suflet din cauza fraților care alunecă din Scriptură și aduc învățături personale - sunt atât de puțini cei care cred pe Domnul și primesc mesajul acestui ceas! „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl*”. Tu trebuie să simți această chemare pe care o dă Domnul, pentru că este o chemare supranaturală

care nu vine de la mine sau de la altul - Tatăl, personal, o face și eu sunt îndemnat să-L urmez. Cine vine astfel la Domnul, va primi viața veșnică.

Dacă citiți mai departe din Ioan 6 și în capitolul 7 veți vedea că mulți dintre ucenici au plecat atunci când Domnul a spus că El este Pâinea vie care vine din cer; aici mulți s-au poticnit și L-au părăsit. Dar El s-a întors spre cei care au rămas și i-a întrebat „*Voi nu vreți să vă duceți?*”. Însă ei au răspuns cu aceste cuvinte minunate: „*Doamne, (...) la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice*”.

Dragi frați și surori, noi cu puțin timp în urmă am vorbit despre candelă, despre untdelemn și despre fitilul care conduce untdelemnul la suprafață astfel încât el se transformă în lumină. Noi avem nevoie de o legătură personală cu Dumnezeu. Dar uneori am impresia - și cred că și eu sunt de vină pentru aceasta - că punem accentul pe timpul care are să vină [mai mult decât pe prezent]. Într-adevăr, trăim înaintea venirii lui Hristos, dar trăirile și experiența personală cu Domnul trebuie s-o avem acum, în clipa în care vorbim despre aceste lucruri. Pocăința, nașterea din nou, botezul cu Duhul sfânt - toate acestea, care au fost făgăduite dinainte, noi trebuie să le trăim acum. Ce urmează să vină va fi mai minunat, cu mai mare putere și slavă, dar acum deja noi trebuie să căutăm legătura noastră personală cu Dumnezeu pentru ca atunci când va veni clipa pe care cu toții o așteptăm, să putem fi ACOLO - și acolo nu vom putea ajunge ca spectatori, ci ca oameni care au trăit fiecare lucrarea lui Dumnezeu.

Am mai spus și altă dată că întotdeauna a fost dată o pregătire înainte de fiecare trezire. Dacă ne uităm în urmă cu 500 de ani, putem vedea că fiecare trezire a fost totodată o pregătire pentru următoarea trezire și așa mai departe. În fiecare trezire oamenii au primit cuvântul [acelui ceas] prin care L-au putut urma pe Domnul, așa cum s-a întâmplat și în urmă cu exact 100 de ani. Dar însărcinarea noastră de acum este să urmăm lucrarea pe care Dumnezeu a dat-o după cel de al doilea război mondial, când trezirea [penticostală] se răcise deja.

Dumnezeu l-a chemat în mod direct pe fratele Branham, așa cum l-a chemat și pe Moise. Poate că unii n-au cunoscut slujba lui cu exactitate, dar fratele Branham n-a făcut decât să spună exact ce s-a întâmplat. În 7 mai 1946, spre ora 23, fratele Branham se afla în camera lui, cu biblia pe genunchi când, deodată, lumina supranaturală a intrat în cameră. El a sărit în picioare și l-a văzut pe îngerul Domnului coborând îmbrăcat în lumină, până când picioarele lui au atins podeaua. El s-a speriat grozav, dar îngerul i-a spus „*Nu te teme! Am fost trimis din prezența lui Dumnezeu cu un cuvânt pentru tine*”.

În Luca puteți citi cum îngerul Gavriil a venit cu un mesaj la Zaharia, dar el n-a putut crede mesajul care i-a fost adus. Când Dumnezeu face un lucru aici, pe pământ, El se folosește de lucruri supranaturale. Când Moise a fost chemat, el nu a avut o închipuire - Dumnezeu Însuși a coborât și i-a vorbit din rugul aprins. EL i-a spus să-și descalțe sandalele pentru că se afla pe un pământ sfânt.

Toți bărbații prin care a lucrat Dumnezeu au avut o chemare cerească și au trăit lucruri supranaturale cu Dumnezeu. Cum a fost cu Saul, pe drumul Damascului? El a văzut o lumină supranaturală, mai strălucitoare decât soarele la amiază, și a întrebat: „*Cine ești Tu, Doamne?*” Iar Domnul a răspuns: „*Eu sunt Isus, pe care îl prigonești*”.

Frați și surori, eu vreau să știți că noi nu alergăm după un om; noi am primit de la Dumnezeu descoperirea că înainte de venirea lui Isus Hristos, înainte de „ziua aceea mare și înfricoșată”, înainte ca soarele să-și piardă lumina și luna să se transforme în sânge, Dumnezeu a făgăduit că va trimite un proroc în duhul și puterea lui Ilie. Cine sunt eu să pun Cuvântul lui Dumnezeu sub semnul întrebării? Cine sunt eu să întreb dacă e într-adevăr necesar acest lucru? Vai de noi dacă o facem... Noi trebuie să credem așa cum spune Scriptura pentru ca să primim într-adevăr descoperire de la Dumnezeu.

Poate că cineva va spune „Trebuia să fie chiar William Branham? Nu putea fi altcineva în locul lui?” Dacă ar fi fost altcineva, atunci noi am fi auzit exact același cuvânt și de la el. Dumnezeu păstrează chemarea și trimiterea pe care le-a făgăduit și atunci când vine vremea, El le împlinește printr-un om.

Un lucru despre care am început deja să vorbesc este că noi trebuie să vorbim despre ce am primit prin descoperire, după ce inimile noastre au fost aduse la Dumnezeu. Astfel, Biserica de la sfârșit va fi la fel ca Biserica de la început - chipul descoperit al lui Dumnezeu pe acest pământ. Ea va fi Templul viu al Dumnezeului celui viu, pentru ca El să poată locui în noi. Aceasta este ținta poruncii, și nu o teorie deșartă. Dumnezeu trebuie să poată intra în dreptul Său prin noi, atunci când noi vom intra în conformitate deplină cu Cuvântul.

Vreau să vă spun un lucru: în această călătorie în care am fost, eu m-am gândit la cuvântul din Matei 7:21, în care este enumerat ceea ce marii carismatici fac în Numele Domnului. „Nu orișicine-Mi zice: Doamne, Doamne ! va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri”. Și apoi vine o înșiruire a faptelor pe care ei le aduc în apărarea lor: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”. Și Domnul nu a spus că nu este așa, dar în toată această înșiruire de fapte lipsește ceva: ei n-au putut spune „În Numele Tău am fost botezați” sau „În Numele Tău am botezat”, după cum a poruncit Petru în prima predică, sub călăuzirea Duhului sfânt. Ei au putut enumera toate acele fapte, dar acest lucru nu l-au putut spune. Asta este, dragi frați și surori: noi putem înșira o mulțime de fapte, dar dacă nu ne întoarcem la ascultarea de credință și nu ne supunem lui Dumnezeu și Cuvântului Său, dacă nu suntem aduși înapoi la învățătura originală vestită prin proroci, atunci tot harul și toate adunările nu ne ajută la nimic.

Voi știți că eu am o transmisiune săptămânală regulată din Berlin, care de cele mai multe ori cade sâmbăta. Imediat după o astfel de transmisiune, cineva din Berlin m-a sunat și m-a întrebat dacă știu că 16 personalități carismatice au venit la Karlsruhe și că au apărut pe un canal de televiziune evanghelic, după care m-a întrebat cum văd eu acest lucru. Eu i-am răspuns că, înainte de toate, nici nu aflasem de această întâlnire și apoi că nu e treaba mea să dau o sentință în acest sens. El a continuat să-mi spună că acești bărbați au organizat timp de câteva zile întâlnirea și totul a decurs minunat, a fost dăruit mult har și așa mai departe. Apoi m-am gândit că eu, fratele Frank, am predicat de multe ori la Erwin Müller, în Karlsruhe-Durlach, pe strada Bach 27, într-o sală de 40-50 de locuri. În 1955 fratele Branham a vorbit acolo, apoi au venit Tony Dix, Paul Cain și alți mari evangheliști, iar astăzi în Karlsruhe se află cea mai mare biserică a mișcării pentecostal-carismatice și toți sunt foarte entuziasmați, dar trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în acest timp în sunet de trâmbițe și cu cântări de laudă.

Eu nu pot trece pur și simplu pe lângă aceste lucruri. Trebuie să spunem că Dumnezeu a trimis un prooroc pentru ca să ne aducă înapoi la Cuvânt, să ne restituie învățătura apostolilor și să ajungem din nou o Biserică la fel cu cea de la început. Eu nu vreau să trec pe lângă aceste lucruri pentru că doare, pur și simplu (...). Voi puteți vedea aceasta din statisticile lor și eu tocmai o scriu în scrisoarea circulară: din 595 de milioane de carismatici și penticostali, 34 de milioane sunt în Europa. Eu nu știu unde sunt ei, dar am luat această informație direct din statisticile lor. Dar pe noi nu ne interesează ce fac aceste milioane de oameni, ci doar ce se întâmplă cu mica turmă peste care se odihnește plăcerea lui Dumnezeu și căreia El i-a dat făgăduința că va moșteni Împărăția.

Dacă ei stau astăzi pe crezul de la Niceea, cred în mărturisirea de credință și în botezul trinitar, atunci ei merg cu toții în cadență înapoi la sânul mamei lor. De aceea, Biserica-mireasă trebuie să fie chemată afară și să fie strânsă laolaltă înainte ca unirea deplină a bisericilor denominaționale să aibă loc, înainte ca ele să primească semnul fiarei și să fie chinuite după cuvântul din Apocalipsa 14.

Dragi frați și surori, însărcinarea pe care am primit-o de la Domnul este cu adevărat în legătură cu Împărăția lui Dumnezeu, și aș vrea să o spun limpede: voia lui Dumnezeu se poate împlini numai conform cuvântului lui Dumnezeu. Slujba lui Ioan Botezătorul a fost în voia lui Dumnezeu pentru că el a fost făgăduit în cuvântul lui Dumnezeu. Dacă el n-ar fi fost făgăduit conform Isaia 40:3 „*Un glas strigă: 'Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!'*”, el n-ar fi putut fi în voia lui Dumnezeu. Voia lui Dumnezeu se împlinește în Împărăția lui Dumnezeu prin faptul că El împlinește ceea ce a făgăduit în cuvântul Său. Dumnezeu face ceea ce a făgăduit dinainte, de aceea totul se bazează pe făgăduința dată dinainte. Putem cerceta sfânta Scriptură și ne vom convinge că totul se întâmplă prin făgăduințele date mai înainte, și așa a fost și cu fratele Branham. Dacă el n-ar fi fost făgăduit în Scriptură, noi am putea trece acum pe lângă mesajul primit [prin el] și am putea ține niște adunări carismatice, dar pe urmă ce s-ar întâmpla? Dar pentru că el a fost făgăduit în cuvântul lui Dumnezeu, el este în voia lui Dumnezeu și aparține de Împărăția lui Dumnezeu. De aceea, noi trebuie să ne smerim și să ne supunem voii Lui, pentru ca ea să se îplinească în cer și pe pământ.

Dar frați și surori, un lucru trebuie să-l repetăm de fiecare dată: după cum este scris în Isaia 40, Lucifer avea o dorință puternică de mărire. El vroia să se înalțe, el vroia să fie primul, el vroia, vroia, vroia... În această voie proprie el a fost împotriva voii lui Dumnezeu și de aceea înălțarea lui a devenit o cădere. Frate și soră dragă, tu nu ai voie să fii înafara voii lui Dumnezeu ! Nu ai voie ca dorința ta proprie să fie înaintea dorinței lui Dumnezeu. Tu trebuie să fii găsit în voia lui Dumnezeu și asta este posibil numai dacă tu rămâi în Cuvântul lui Dumnezeu.

Doar câteva gânduri despre cuvântul din proorocul Isaia. Eu doresc să citim câteva versete în legătură cu o temă care are nevoie de clarificare. În Isaia 42:1-9 avem proorocia care se referă la Domnul și Răscumpărătorul nostru, în legătură cu cuvântul din Matei 12:17-22. „*Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata. El nu va striga, nu-și va ridica glasul și nu-l va face să se audă pe ulițe. Treptea frântă n-o va zdrobi și mucul care mai arde încă, nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr. El nu va slăbi, nici nu se va lăsa, până va așeza dreptatea pe pământ; și ostroavele vor nădăjdi în legea Lui*”. Apoi citim din Isaia 42:16 „*Voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei, îi voi povățui pe cărări neștiute de ei; voi preface întunericul în lumină, înaintea lor și locurile strâmbe în*

locuri netede”. Aici avem făgăduința că ceea ce este în întuneric va fi scos la lumină, după cum continuă și vers.18: „Ascultați, surzilor, priviți și vedeți, orbilor! Cine este orb, dacă nu robul Meu și surd ca solul Meu pe care îl trimit? Cine este orb ca prietenul lui Dumnezeu și orb ca robul Domnului?” Cu acest cuvânt trebuie să mergem în Isaia 41, ca să vedem că atunci când se vorbește despre robul lui Dumnezeu se face o dublă referire - mai întâi la Israel, iar apoi la Domnul. Începând de la vers.8 citim: „Dar tu, Israele, robul Meu, Iacove...” - aici este vorba despre Israel, sau Iacov, „sămânța lui Avraam, prietenul Meu, tu pe care te-am luat de la marginile pământului și pe care te-am chemat dintr-o țară depărtată, căruia ți-am zis: 'Tu ești robul Meu, te aleg și nu te lepăd!'”.

Dumnezeu a ales pe Israel ca să poarte Cuvântul Lui. Prin Israel a preumbrit Dumnezeu istoria mântuirii.

Apoi citim din Isaia 43:8 „Scoate afară poporul cel orb, care totuși are ochi și surzii, care totuși au urechi” și de la vers.10: „Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul, voi și Robul Meu pe care L-am ales”. Dar Israel nu L-a recunoscut pe Domnul la prima venire, însă la a doua venire Îl va recunoaște. Tot așa s-a întâmplat cu Iosif: prima oară frații lui nu l-au recunoscut, dar a doua oară el li s-a descoperit. Acest tablou este o parte a profeției, pe care trebuie să o respectăm.

În Isaia 52:13 este scris despre Domnul ca rob: „Iată, Robul Meu va propăși; Se va sui, Se va ridica, Se va înălța foarte sus”. Aici este vorba despre Domnul și Răscumpărătorul nostru, care a luat chip de rob și a fost ascultător până la moarte pe cruce. Pe urmă vine capitolul 53 din Isaia, care Îl descrie pe Domnul mergând umilit și înjosit spre cruce. Apoi, în Isaia 53:11 este scris: „Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor. De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari și va împărți prada cu cei puternici, pentru că s-a dat pe Sine însuși la moarte și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și s-a rugat pentru cei vinovați”. Da, nici un verset nu trebuie scos din context. Trebuie să vedem legătura dintre versete și să lăsăm totul așa cum este scris.

Un alt lucru despre care trebuie să vorbesc este postul. Putem citi ce este scris despre post în predica de pe munte, în Matei 6:16 „Când postiți, să nu vă luați o înfățișare posomorâtă, ca fățarnicii, care își slujesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc (...) Ci tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața”. Și acum vine cuvântul care trebuie să fie punctul cel mai important al predicii de astăzi: în Isaia 58:12, după ce Domnul vorbește despre postul plăcut Lui, spune „Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmurile de mai înainte, vei ridica din nou temeliiile străbune; vei fi numit Dregător de spărturi Cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit”. Aici avem restituirea tuturor lucrurilor. În Fapte 3:17 este scris că Isus rămâne în cer până la vremea restituirii tuturor lucrurilor, până când zidurile vor fi înălțate din nou pe temelia originală, așezată prin învățătura apostolilor.

În Isaia 58:1-5 avem mărturia pe care oamenii o dau despre postul lor propriu. În versetul 3 ei spun: „La ce ne folosește să postim, zic ei, dacă Tu nu vezi?” la care vine răspunsul:

„Iată, poziți ca să vă ciorovăiți și să vă certați, ca să bateți răutăcios cu pumnul. Oare aceasta este postul plăcut Mie: să-și chinuiască omul sufletul o zi?”. Acestea sunt faptele pe care le enumeră oamenii în apărarea lor, dar voia lui Dumnezeu este alta: „Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug”.

Da, acesta este cuvântul profetic pentru acest timp: să iei robia roabă, să propovăduiești libertatea poporului lui Dumnezeu. Apoi descrierea adevăratului post merge mai departe: nu trebuie ca cineva să-și ia o față posomorâtă, să nu mănânce, ci să rupă jugul celor asupriți, să le dea libertate, să dreagă zidurile cele vechi și să readucă totul la starea originală și va fi numit „dregător de spărturi” și „Cel ce drege drumurile”.

Așa cum am spus-o deseori, totul trebuie readus în starea originală. Ne încredem în Domnul pentru că știm că El nu vine niciodată prea târziu.

În Isaia 42:19 ne este arătată voia Domnului și ceea ce face El, iar de la vers.21: „Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare și minunată. Și totuși poporul acesta este un popor prădat și jefuit! Toți zac înlănțuiți în peșteri și înfundați în temnițe”. Frați și surori, eu nu citesc din ziar aceste cuvinte, ci din Isaia 42:22. O mai citesc o dată: „Și totuși poporul acesta este un popor prădat și jefuit! Toți zac înlănțuiți în peșteri și înfundați în temnițe”.

Oare n-am mai vorbit noi despre aceste lucruri, și anume că răstălmăcirile sunt niște curse în care oamenii sunt prinși? Fiecare răstălmăcire este un nod pe care Potrivnicul ni-l leagă la gât. Fiecare direcție nouă de credință este o nouă cursă prin care el înrobește pe oameni, deveniți astfel o pradă ușoară și fără ca cineva să-i poată salva. Atunci, trebuie să existe Cineva care să poată spune „Ieșiți afară, fiți liberi!”. Poporul lui Dumnezeu Îi aparține doar Lui, pentru că pe crucea de la Golgota a fost plătit prețul și noi suntem răscumpărați, în proprietatea lui Dumnezeu. De aceea, nu vom asculta de nici un om ci, călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, vom urma tiparul sfinței Scripturi.

În acest timp, în care putem auzi mesajul ceasului acesta, totul este adus în starea originală, totul este netezit și orice spărtură este astupată. Totul trebuie să fie așa cum a fost la început, iar Biserica Domnului trebuie să fie un loc al descoperirii Dumnezeului celui viu. Așa cum este scris în 1Timotei 3:15, ea trebuie să fie stâlpul și temelie adevărului. În Biserica chemată afară nu mai trebuie să pătrundă nimic din ce nu a fost făgăduit în Cuvântul lui Dumnezeu, ci totul trebuie să fie conform Cuvântului, predicat, trăit și împlinit.

Așa cum Ilie a putut-o spune, tot așa trebuie să o putem spune și noi: Iubitule Domn, veșnic credinciosule Dumnezeu, toate acestea le-am făcut conform Cuvântului Tău. Fraților, Noe a făcut totul după cum îi spusese Domnul să facă. Moise a făcut la fel, exact după cum i-a arătat Domnul pe muntele cel sfânt. La fel și Ilie: a primit mai întâi călăuzirea, apoi cu călăuzirea și însărcinarea, cu însărcinarea și trimiterea, așa că totul a fost conform Cuvântului lui Dumnezeu, în voia lui Dumnezeu. Așadar, noi propovăduim Cuvântul și El Îl împlinește.

De aceea, ne uităm spre Dumnezeul nostru și credem că El va face totul minunat, și chiar astăzi putem spune - nu cu mândrie, ci cu mulțumire - că noi nu aparținem de aceia care în acea zi vor

zice „*Doamne, Doamne*”. Nu trebuie să o spunem de două ori, ajunge să spunem „*Doamne*”. În Numele Tău am propovăduit noi Cuvântul Tău, în Numele Tău am vestit tainele Tale, în Numele Tău am predicat Evanghelia Ta în întreaga lume, în Numele Tău ne-am lăsat botezați și am botezat, în Numele Tău am vorbit întotdeauna Cuvântul Tău, în adevăr.

Eu cred că noi am înțeles acum că Numele Domnului este folosit de către toate bisericile carismatice în slujbe profetice, pentru scoaterea demonilor, pentru vindecări, minuni, și altele. Cum am spus mai devreme, din această enumerare lipsește Fapte 2:38, lipsește Romani 6:3 și toate acele lucruri importante care fac, de fapt, ascultarea de credință. Ei sunt mândri că pot spune astăzi „*în Numele Tău am proorocit, în Numele Tău am scos demoni, în Numele Tău am făcut minuni*”. Dar eu vreau să fiu numărat printre aceia care pot spune: „*în Numele Tău am botezat conform cuvântului pe care l-a poruncit Petru în prima predică, sub călăuzirea Duhului sfânt*”. „*Pocăiți-vă! le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre*”.

Eu îmi amintesc mărturia fratelui Branham, când vorbea despre ziua în care a fost botezat de un predicator baptist. El i-a zis: „*Astăzi tu nu vei boteza așa cum o faci de obicei. Astăzi vei boteza biblic. Eu doresc să fiu botezat conform cuvântului lui Dumnezeu, iar tu mă vei boteza conform credinței mele, în Numele Domnului Isus Hristos*”.

Lubiți frați și surori, lucrarea este serioasă. Cu toții știm că milioane de oameni sunt cuprinși de duhul timpului acesta și de aceea sar în sus și jubilează, într-o atmosferă de entertainment (distracție, în limba engleză). Nu, nu de asta avem noi nevoie. Noi vrem să fim pregătiți pentru venirea lui Isus Hristos.

O mai spun încă o dată: ultimul mesaj este cel mai important, în întreaga istorie a mântuirii, mesajul dat pentru chemarea noastră afară și pentru ca inimile noastre să fie schimbate și întoarse la Domnul și la credința părinților noștri de la început. Aceasta este porunca ceasului, și cine are urechi să audă ce spune Bisericii Duhul. Cine vrea, n-are decât să treacă pe lângă ceea ce face Dumnezeu astăzi și să meargă la adunările carismatice, dar voi, care ați băut din paharul sfințeniei, care ați trăit experiența alături de Domnul, care vreți să fiți împreună cu Domnul în slavă, credeți ce spune Scriptura! Nu vă uitați în stânga și în dreapta, nu vă sfătuiți cu carnea și cu sângele, ci mergeți împreună cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu mergeți la oameni, pentru că numai Dumnezeu vă poate da răspunsul! EL singur are toate răspunsurile.

Pentru mine lucrarea este foarte serioasă. Veșnicia depinde de alegerea pe care o facem acum. Deciziile false pe care le luăm în viață pot fi corectate, dar o alegere greșită pentru veșnicie, rămâne greșită. De aceea, vă îndemn să luați o hotărâre pentru Domnul, să credeți porunca pe care a dat-o El în ce privește botezul apostolilor, pentru ca toate lucrurile să fie aduse în rânduiala dumnezeiască și în starea lor originală. Dumnezeu vă va da propășire și cine se va încrede în El nu va fi dat de rușine. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru, care Și-a întâlnit poporul în har! Lui Dumnezeu, care este Lumină, Îi aducem slavă acum și în veac! Amin.

Acum haideți să mai rămânem puțin împreună în rugăciune. Ne aplecăm capetele și, cu ochii închiși, să ne deschidem inimile și să ne uităm către Dumnezeu prin credință. Noi credem lucrarea

de răscumpărare care a fost desăvârșită pe crucea de la Golgota. Ne uităm, prin credință, spre Tronul de har, stropit cu sângele cel sfânt, care vorbește pentru noi.

Iubiți frați și surori, iubiți prieteni, noi suntem răscumpărați. Sângele Mielului a curs pentru noi și prin rănile Lui noi suntem răscumpărați și tămăduiți. Primiți astăzi acest Cuvânt, personal și prin credință. În El, Cel care a fost bătut și chinuit în trup, noi am fost vindecați în propriul nostru trup. El și-a vărsat sângele, în care era viața dumnezeiască, pentru ca vina și păcatele noastre să fie iertate și șterse iar noi să fim împăcați cu Dumnezeu prin aceasta. Aceasta s-a întâmplat pe crucea de la Golgota.

Primiți răscumpărarea deplină și credeți din toată inima! Așa veți trăi puterea lui Dumnezeu și aceasta va fi ziua voastră, ziua pe care a făcut-o Domnul. Astăzi, în acest loc, voi puteți trăi mântuirea și vindecarea voastră! Cuvântul lui Dumnezeu să fie confirmat pentru că prezența Lui este peste noi. Iubitule Domn, atinge pe fiecare în duhul și în trupul fiecăruia. Eu Îți mulțumesc pentru puterea sângelui Tău, a Cuvântului și a duhului Tău, în mijlocul nostru.

Iubitule Domn, eu Te rog ca Tu să împlinești făgăduința Ta și să întorci inimile noastre înapoi la Tine. Tu să ai Calea ta cu noi și în viața noastră. Voia Ta sfântă să se întâmple conform Cuvântului Tău celui sfânt. Noi Îți mulțumim pentru trimiterea robului și a proorocului Tău și pentru mesajul divin pe care l-am primit și pe care îl purtăm în inima noastră.

Doamne , fie ca acești oameni să se încreadă în Tine! (...)
